

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

นำเสนอเมื่อ : 10 ต.ค. 2552

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 1. ประวัติความเป็นมาของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 2. ความหมายของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 3. หลักการพื้นฐานในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 4. รูปแบบของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 5. แนวทางการดำเนินการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 6. กลยุทธ์สู่ความสำเร็จของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 7. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

ประวัติความเป็นมาของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

การปฏิรูประบบการบริหารการศึกษาที่เปลี่ยนจากการสั่งการจากบนลงล่าง (top - down)

เป็นการกระจายอำนาจการบริหารจัดการให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการหรือการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้นเป็นแนวคิดที่ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ริเริ่มมาในช่วงทศวรรษ 1970 และในต่างประเทศได้เริ่มดำเนินการในช่วงปลายทศวรรษ 1980

ในปลายทศวรรษ 1980 ได้มีการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School - Based Management) ในรูปแบบต่าง ๆ จนกลายเป็นประเด็นรวมและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในส่วนต่าง ๆ ของโลก เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักรออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ สาธารณรัฐเกาหลี อิสราเอล และฮ่องกง ซึ่งสาเหตุที่ทำให้เกิดการกระจายอำนาจการบริหารจัดการส่วนกลางไปยังท้องถิ่นและสถานศึกษาในแต่ละประเทศคล้ายคลึงกัน คือ ความไร้ความสามารถที่จะตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้รับบริการได้ทันเวลาที่ และความล้มเหลวเรื่องคุณภาพการจัดการศึกษา (อุมัร สวาหลัง, 2546 : 12-13)

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School - Based Management) ได้รับอิทธิพลมาจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกธุรกิจอุตสาหกรรม ที่ประสบความสำเร็จจากหลักการ วิธีการ

และกลยุทธ์ในการทำให้องค์การมีประสิทธิภาพ ผลการปฏิบัติงานมีคุณภาพ
สร้างกำไรและสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้าและผู้เกี่ยวข้องยิ่งขึ้น
ความสำเร็จดังกล่าวนี้ทำให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องเห็นว่า
การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้นนั้นต้องปรับกระบวนการและวิธีการที่เคยเน
นแต่เรื่องการเรียนการสอน
ปรับไปสู่การบริหารโดยการกระจายอำนาจไปยังโรงเรียนที่เป็นหน่วยปฏิบัติ
และให้ผู้มีสวนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการศึกษาอย่างแท้จริง
(สมศักดิ์ คงเที่ยง, 2544 : 141-142)

สำหรับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management : SBM)

ในประเทศไทยนั้นเริ่มปรากฏชัดเจนขึ้นหลังจากที่รัฐบาลประกาศใช้พระราชบัญญัติ
จัดการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

แต่ก็เชื่อว่าประเทศไทยจะไม่ดำเนินการบริหารตามแนวทางการบริหารโดยใช้โรง
เรียนเป็นฐาน (School – Based Management : SBM) เลยเสียทีเดียว
ถึงแม้ว่าในภาพรวมของการบริหารการศึกษาของไทยก่อนการประกาศใช้พระราช
บัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

จะอยู่ในลักษณะของการรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ขาดเอกภาพในการบริหาร
ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน

และขาดการพัฒนาอย่างเป็นระบบและไม่มีระบบประกันคุณภาพและมาตรฐาน
ที่ชัดเจน

ตลอดจนขาดความเชื่อมโยงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น
(อุทัย บุญประเสริฐ, 2543 อ้างถึงใน อุมัร สวาหฺลิ่ง, 2546 : 25)

แนวทางการปฏิรูประบบบริหารการศึกษาเพื่อกระจายอำนาจการบริหาร
และการจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษากระจายไปยังองค์กรปกค
รองส่วนท้องถิ่น และให้ชุมชนมีบทบาทและสวนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา
โดยมุ่งหวังให้การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาเป็นเครื่องมือส
คัญที่จะเพิ่มประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองคว
ามต้องการของผู้รับบริการ ปรากฏชัดเจนตามมาตรา 39

แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ระบุว่า

“ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ
งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป

ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษา

ศาสนาและวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา

และสถานศึกษาในเขตการศึกษาโดยตรง...” (อุทัย บุญประเสริฐ, 2546 : 1)

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management : SBM)
 เป็นรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่ได้รับความสนใจในวงการบริหารโรงเรียนมากในปัจจุบัน
 เพราะเป็นรูปแบบที่น่าจะสอดคล้องกับแนวทางการบริหารตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาก (ธีระ รุญเจริญ, 2550 : 162 - 163)

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management : SBM)
 เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของการพัฒนาการศึกษาโดยการถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจจากรัฐหรือเขตพื้นที่การศึกษาไปยังสถานศึกษาต่าง ๆ
 การบริหารสถานศึกษาแบบ การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management : SBM) จะทำให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียนและบุคลากรของเขามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการศึกษามากขึ้นด้วยการให้เขาเหล่านั้นรับผิดชอบในการตัดสินใจในเรื่องงบประมาณ บุคลากรและหลักสูตร นอกจากการมีส่วนร่วมตัดสินใจในเรื่องดังกล่าวของครู บุคลากร และสมาชิกในชุมชนแล้ว การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management : SBM) ยังเพิ่มประสิทธิภาพของบรรยากาศการเรียนรู้ให้กับเด็กด้วย (สมศักดิ์ คงเที่ยง, 2544 : 141)

ความหมายของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานใช้อักษรย่อ “SBM” มาจากคำเต็ม และมีความหมายดังนี้

S	School	เป็นคำนาม	แปลว่า	โรงเรียน
B	Based		เป็นคำคุณศัพท์	แปลว่า
				เกี่ยวกับฐานหรือพื้นฐาน
M	Management	เป็นคำนาม	แปลว่า	
				การบริหารและการจัดการ

ดังนั้น School-Based Management จึงแปลความหมายว่า
การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
หรือการใช้โรงเรียนเป็นฐานในการบริหารและการจัดการ
หรือการบริหารจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
ซึ่งเกิดจากแนวความคิดเรื่องปฏิรูปการศึกษา
และการกระจายอำนาจทางการศึกษา

นักวิชาการหลายท่านให้แนวคิดเกี่ยวกับความหมายของ
“การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน” (School-Based Management หรือ
Site Based Management :SBM)ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 2)
ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง
การบริหาร และการจัดการศึกษาที่หน่วยปฏิบัติ โดยมีโรงเรียนเป็นฐาน หรือ
เป็นองค์กรหลักในการจัดการศึกษา ซึ่งจะต้องมีการกระจายอำนาจการบริหาร
และการจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังโรงเรียน ให้โรงเรียนมีอำนาจ
หน้าที่ความรับผิดชอบ มีความอิสระคล่องตัวในการบริหารจัดการ
ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และการบริหารทั่วไป
ภายใต้คณะกรรมการโรงเรียน (School Board) หรือ School Committee
เก่า ผู้แทนนักเรียน และผู้บริหารโรงเรียน
เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปโดยมีส่วนร่วม
และตรงตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนมากที่สุด

กรมสามัญศึกษา (2545 : 9) ให้ความหมายว่า
การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือ แนวคิดทางการบริหาร
และการจัดการศึกษาที่ให้สถานศึกษาเป็นองค์กรหลักในการจัดการศึกษาอย่างมี
คุณภาพ ภายใต้กรอบของกฎหมายที่กำหนด
โดยมีการกระจายอำนาจการตัดสินใจที่จะพัฒนา นโยบาย วัสดุทัศน พันธกิจ
และเป้าประสงค์ของสถานศึกษา และร่วมมือดำเนินการทั้งด้าน วิชาการ
งบประมาณ บุคลากร และการบริการทั่วไป
โดยบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเท่าเทียมกัน โดยมุ่งเน้นผลผลิต ผลลัพธ์
และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ภายใต้การมีส่วนร่วม
และการตรวจสอบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ถวิล มาตรฐาน (2544 : 41) กล่าวว่า
การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง

การบริหารจัดการโรงเรียนที่สอดคล้องกับคุณลักษณะ
และความต้องการของโรงเรียน นั่นคือ สมาชิกโรงเรียน อันได้แก่
คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ครู อาจารย์ พ่อแม่
ผู้ปกครอง นักเรียน ตลอดจนสมาชิกชุมชน และองค์การอื่น ๆ
มารวมพลังกันอย่างเต็มที่ รับผิดชอบต่อการใช้ทรัพยากร และการแก้ปัญหา
ตลอดจนดำเนินการเพื่อการพัฒนา กิจกรรมด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียน
ในระยะสั้น และระยะยาว

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2541, อ้างถึงใน อุทัย บุญประเสริฐ, 2545 : 2) ให้ความหมายว่า การบริหาร และการจัดการศึกษาที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือ การจัดการศึกษาที่ใช้โรงเรียนเป็นศูนย์กลาง (School – Centered Administration) โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และนักเรียนได้เข้ามามีบทบาทในการให้คำแนะนำ การช่วยเหลือการประเมิน และการอนุมัติ โดยใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม ผู้บริหารเป็นเพียงผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และการนำมติในที่ประชุมไปใช้ในการจัดการศึกษา

อุทัย บุญประเสริฐ (2545 : 1) กล่าวว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นกลยุทธ์ในการปรับปรุงการศึกษา โดยเปลี่ยนอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจจากส่วนกลางไปยังแต่ละโรงเรียน โดยให้คณะกรรมการโรงเรียนซึ่งประกอบด้วยผู้ปกครอง ครู สมาชิกในชุมชนผู้ทรงคุณวุฒิ ศิษย์เก่า และผู้บริหารโรงเรียน (บางโรงเรียนอาจมีตัวแทนนักเรียนเป็นกรรมการด้วย) ได้มีอำนาจในการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนมีหน้าที่ และความรับผิดชอบในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณ บุคลากร และวิชาการ โดยให้เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

จากความหมายที่นักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ไว้ข้างต้น สรุปได้ว่าการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากส่วนกลาง ไปยังหน่วยปฏิบัติ คือ สถานศึกษาโดยตรง โดยให้สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ มีความอิสระในการตัดสินใจ และบริหารจัดการทั้งในด้าน วิชาการ งบประมาณ การเงิน บุคลากร และการบริหารทั่วไป โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ตัวแทนครู ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า
รวมกันบริหารสถานศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน
และชุมชนมากที่สุด

หลักการพื้นฐานในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

มีนักวิชาการกล่าวถึงหลักการสำคัญในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไว้หลาย
ๆ ทานด้วยกัน ดังนี้

เดวิด (David , 1989 อ้างถึงใน Cheng , 1996 : 4) ก
การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานต้องประกอบไปด้วยแนวคิดหลักสำคัญ
2 ประการ คือ

1. โรงเรียนเป็นหน่วยสำคัญสำหรับตัดสินใจ
ซึ่งการตัดสินใจสิ่งที่ดีควรอยู่ในหน่วยปฏิบัติ
จึงควรเพิ่มอำนาจในการบริหารและจัดการงบประมาณให้กับโรงเรียนมากขึ้น
และลดการควบคุมจากสวทกลางลง

2.
การมีส่วนร่วมและการมีความรู้สึกเป็นเจ้าของเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการปฏิรูป
การบริหารจัดการศึกษา
ความสำเร็จของการปฏิรูปไม่ใช่เกิดจากการควบคุมจากภายนอก
หากแต่เกิดจากการที่สมาชิกในโรงเรียนและชุมชนให้ความร่วมมือกันในการตัดสินใจ
การบริหาร และการปฏิบัติงาน

ถวิล มาตรฐาน (2544 : 42)
กล่าวถึงหลักการสำคัญของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไว้ 4 ประการ
ดังนี้

1. หลักคุณภาพ
2. หลักการกระจายอำนาจ
3. หลักระบบบริหารจัดการตนเอง

4. หลักการริเริ่ม

ธนศ ขำเกิด (2545 : 149) กล่าวถึง
หลักการสำคัญของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไว้ 5 ประการ คือ

1. การกระจายอำนาจ
2. การมีส่วนร่วมและการร่วมคิดร่วมทำ
3. การบริหารตนเอง
4. การตรวจสอบและถ่วงดุล
5. การยึดหลักธรรมาภิบาล

อุทัย บุญประเสริฐ (2543 : 154 – 156)
ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไว้ 5 ประการ
คือ

1. หลักการกระจายอำนาจ
2. หลักการมีส่วนร่วม
3. หลักการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้ประชาชน
4. หลักการบริหารตนเอง
5. หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 3-4)
การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานแต่ละแห่งอาจไม่เหมือนกัน
ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะและความจำเป็นของแต่ละโรงเรียนจะตั้งอยู่บนหลักการ
พื้นฐานเดียวกัน คือ

1. หลักการกระจายอำนาจ
2. หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม
3. หลักการบริหารตนเอง
4. หลักการพัฒนาทั้งระบบ

5. หลักความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้

6. หลักการมีภาวะผู้นำแบบเกื้อหนุน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (อ้างถึงใน ธีระ รุญเจริญ, 2550 : 171) ได้กล่าวถึงการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมีหลักสำคัญ 3 ประการ คือ

1. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization)

2. หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participation)

3. หลักการบริหารจัดการที่ดี (Good Governance in Education)

จากหลักการทั้ง 3 ประการข้างต้น สามารถกล่าวในรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization)

การบริหารการใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้นจะเป็นการบริหารที่เป็นการกระจายอำนาจดังที่ ธีระ รุญเจริญ (2550 : 166) กล่าวว่า การกระจายอำนาจ คือ อำนาจการจัดการศึกษาให้กับประชาชน สำหรับประเทศไทยจะมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางและเขตพื้นที่การศึกษาไปยังสถานศึกษา

อุทัย บุญประเสริฐ (2546 : 189) ได้กล่าวถึง หลักการกระจายอำนาจ ว่าเป็นการ

กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้มากที่สุด โดยมีความเชื่อว่าโรงเรียนเป็นหน่วยสำคัญในการจัดการศึกษาในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ อินทิรา หิรัญสาย (2544 : 4) ที่กล่าวว่า การกระจายอำนาจเป็นการรับผิดชอบ และใช้อำนาจของสถานศึกษาผ่านคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านวิชาการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป นอกจากนี้ ถวิล มาตรฐาน (2544 : 42) ยังกล่าวถึง

หลักการกระจายอำนาจตามแนวทางของ SBM ว่า เมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป จะส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการโรงเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความยุ่งยากและเพิ่มปัญหามากขึ้น ดังนั้น การกระจายอำนาจให้โรงเรียนมีพลังอำนาจ และรับผิดชอบในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ยวดี ศันสนีย์รัตน์ (2545 : 6) กล่าวถึง หลักการกระจายอำนาจตามแนวทางของ

SBM ว่า เป็นการตัดสินใจจากส่วนกลางที่สถานศึกษามีอำนาจตัดสินใจใน 3 เรื่องหลัก คือ งบประมาณ และทรัพยากร บุคลากร หลักสูตร หรือโปรแกรมการเรียน

โดยให้สถานศึกษามีความยืดหยุ่นในการจัดโปรแกรมการเรียนที่ตรงกับความต้องการของนักเรียนในพื้นที่นั้น ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ ธเนศ ขำเกิด (2544 : 149) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การกระจายอำนาจนั้น เป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุด

โดยมีความเชื่อว่าโรงเรียนเป็นหน่วยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของเด็ก และนิพนธ์ เสือก้อน (2545 : 5) ยังกล่าวอีกว่า การกระจายอำนาจนั้นเป็นการสร้างและเพิ่มพลังอำนาจ (Empowerment) ในการจัดการศึกษาของผู้มีส่วนรับผิดชอบในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ผู้บริหารต้องใช้อำนาจกับทีมงาน หรือบุคลากรในการทำงานอย่างเต็มที่ ทั้ง

อำนาจในการบริหารจัดการ ความรับผิดชอบ การบริหารทรัพยากร และความชอบธรรมต่าง ๆ ในขอบเขตของงานที่ได้รับมอบหมาย

1.

การกระจายความรับผิดชอบในการตัดสินใจให้กับสายงานในระดับต่ำลงไปจะต้องเกิดขึ้น โดยที่ผู้บริหารไม่เข้าไปก้าวกาย หรือเข้าไปมีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจของสมาชิก

2. จะต้องเปลี่ยนความคิด และการปฏิบัติในเรื่องของอำนาจ

การควบคุมที่เคยเป็นของผู้บริหารแต่เพียงผู้เดียว
มาเป็นการควบคุมด้วยกลุ่มสมาชิก การควบคุมจึงเป็นของทุกคนในองค์การ

3.
องค์การจะต้องมีสภาพที่สมาชิกสร้างสรรค์งานได้อย่างเต็มความสามารถและ
ศักยภาพที่มีอยู่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขั้นพื้นฐานขององค์การ
รุ่ง แก้วแดง (2546 : 64-65) ได้กล่าวว่า
เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษา

ปฏิรูปการเรียนรู้และหลักสูตร

ปฏิรูปครูและบุคลากร

**ปฏิรูปการบริหาร
ทรัพยากร**

**ปฏิรูปการบริหาร
งานทั่วไป**

แห่งชาติที่ให้มีการกระจายอำนาจ ทั้งด้านการบริหารงานวิชาการ
การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ และการบริหารทั่วไป
สู่สถานศึกษาเพื่อเป้าหมายสูงสุด คือ คุณภาพผู้เรียน ดังนั้น
เพื่อพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเข้าใจในเป้าหมายและใช้อำนาจ
ที่ได้รับมอบมาให้เกิดคุณภาพในผู้เรียนให้ได้ สามารถอธิบายได้ดังภาพประกอบ

1

&